

«Chareau, σύντροφε Πελετίδη» – Η Έλενα Ακρίτα “υποκλίνεται” μπροστά στο έργο του Κώστα Πελετίδη

Η τεράστια προσφορά του Κώστα Πελετίδη στους δημότες της Πάτρας, η ακούραστη αλληλεγγύη που επιδεικνύει σε όσους το έχουν περισσότερο ανάγκη και η εμπέλεια της προσωπικότητάς του ξεπερνούν ως γνωστόν κατά πολύ την πολιτική ή εκλογική απήχηση του ΚΚΕ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δρα ανεξάρτητα από αυτό. Ίσα – ίσα, ο Πελετίδης είναι αυτό που είναι κυρίως και πρωτίστως επειδή είναι κομμουνιστής. Κομμουνιστής μάλιστα που ανατρέπει ένα σωρό αστικά στερεότυπα για αυτούς, και προκαλεί θαυμασμό σε ανθρώπους που κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει για συμπάθειες στον Περισσό. Ο λόγος για την Έλενα Ακρίτα, που στη σημερινή έντυπη έκδοση των Νέων πλέκει το εγκώμιο του δημάρχου Πάτρας και του βγάζει το καπέλο με την πένα της:

«Chareau, σύντροφε Πελετίδη»

Μπορεί ο τίτλος να μη δένει αρμονικά με το ΚΚΕ (μα ‘chareau σύντροφε’, σοβαρά τώρα;) αλλά εμείς των βορείων προαστείων έτσι μιλάμε σε σάς τους αιμοσταγείς κομμουνιστάς, κύριε δήμαρχε. Της καρδιάς μας.

Γιατί δήμαρχο της καρδιάς μας ανέδειξε τον Κώστα Πελετίδη η εκπνοή του 2019. Φέτος ειδικά που συνδέει το όνομά του με ένα μεγαλόπνοο έργο. Την δημιουργία ενός μεγάλου ξενώνα που θα στεγάζει 100 άστεγους συνανθρώπους μας. Θα τους προσφέρει στέγη, τροφή, σιγουριά και πάνω απ’ όλα αξιοπρέπεια.

Μεγάλη ιστορία π να λέμε. Μεγάλη υπόθεση. Καλά κι άγια τα έλατα και τα λαμπάκια – όλα χρειάζονται – όμως εδώ ένας κομμουνιστής δήμαρχος με όραμα αποδεικνύει πως η αγάπη δεν είναι καλά και ντε ‘χριστιανική’. Ούτε έχει να κάνει απαρεγκλίτως με το ‘πνεύμα των Χριστουγέννων’. Η αγάπη είναι αγάπη, τελεία. Όχι αυτό το σίχαμα που δίνουμε φιλοδώρημα στα κάλαντα και νομίζουμε πώς είμαστε η αγία Τερέζα. Ή που δωρίζουμε στον ‘φτωχό’ το πουλόβερ το παλιό και τη σκισμένη φούστα.

Τα χρόνια τα παλιά, οι κυρίες της Φιλοπώχου επισκέπτονταν τους φτωχομαχαλάδες κι έδιναν στους ταπεινούς και καταφρονεμένους – με την άκρη του κόκκινου νυχιού γιατί τους σιχαίνονταν –καλάθια με αποφάγια. Να φάνε κι αυτοί οι κατακαημένοι μια φορά το χρόνο. Κάπως έτσι εννοούμε – ακόμα – την αγάπη προς τον πλησίον.

Ο Πελετίδης ξέρει τι εστί επί της ουσίας προσφορά. Ξέρει πως άλλο φιλανθρωπία κι άλλο αλληλεγγύη. Το ξέρει στη θεωρία και το εφαρμόζει στην πράξη. Ήδη οι περισσότεροι άστεγοι του δήμου Πάτρας φιλοξενούνταν σε πανσιόν με έξοδα της τοπικής κοινότητας. Τώρα επιτέλους, υλοποιείται ένα έργο που θα προσφέρει μια μονιμότερη λύση στη χαίνουσα πληγή των άστεγων συνανθρώπων μας.

Φέτος στην Πάτρα, οι αιτήσεις για το σχετικό επίδομα πλησιάζουν τις 800, ενώ έχουν εγκριθεί κάτι λιγότερο από τις μισές. Γι' αυτό ο ξενώνας στο κτίριο Γούναρη και Μπουκαούρη δίνει σχήμα και μορφή στην έννοια της αλληλεγγύης. Ήδη ο δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο έχουν δημιουργήσει μια τράπεζα τροφίμων και διαθέτουν βαν ζεστού φαγητού και διανομής σε σχολεία και παιδικούς σταθμούς σε 13 σημεία σε ολόκληρη την πόλη. Γι' αυτό και εύλογα διεκδικούν χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για μόνιμο προσωπικό που να εξυπηρετεί άμεσα τους πολίτες, που έχουν την ανάγκη των υπηρεσιών τους.

Θυμάμαι πριν κάνα δίμηνο περίπου, την παρέμβαση του δημάρχου για να αναβληθεί η έξωση μιας μάνας με τέσσερα παιδιά από το σπίτι τους που η τράπεζα έβγαλε σε πλειστηριασμό. Η γυναίκα αυτή έδωσε αγώνα για να ενταχθεί το σπίτι στο νόμο περί προστασίας της πρώτης κατοικίας αλλά δεν τα κατάφερε. Δεν γνωρίζουμε ακόμα τι μέλλει γενέσθαι με αυτή την υπόθεση, όμως η ευαισθησία της δημοτικής αρχής ήταν παρούσα και οι δημότες της Πάτρας στάθηκαν στο πλευρό της άτυχης γυναίκας.

Ο Κώστας Πελετίδης είναι κομμουνιστής και λογικά τον ελεύθερο χρόνο του ξεσκίζει αστούς με το κονσερβοκούπι. Κι αν δεν το κάνει, οφείλει να ασχοληθεί άμεσα με το σπορ: μόνον έτσι ώστε θα δικαιώσει τους φαντασιακούς μύθους 'νομοταγών και νομιμοφρόνων'. Αυτών που συγχέουν τη φιλανθρωπία με την αλληλεγγύη. Αυτών που πιστεύουν πως υπάρχει ένα και μοναδικό πρόσωπο της αγάπης: αυτό που συναντούμε σε ναούς και θρησκευτικά σωματεία.

Δεν ξέρω αν ο Πελετίδης σπίπι του στολίζει δέντρο, караβάκι ή τίποτα απολύτως. Στο δικό μου το δέντρο όμως, φέτος τον έβαλα ψηλά στην κορφή σαν το πιο λαμπρό αστέρι. Κι ας είναι λίγο άβολα εκεί πάνω, δεν πειράζει, άλλωστε μασάνε τα κομούνια ταραμά;

Υ.Γ. Καλή χρονιά να έχουμε. Ή έστω καλύτερη

Αναδημοσίευση από την ιστοσελίδα <http://www.katioua.gr/>